

[Hendriksen.]

Apotekeravgift efter den forhøjede Skala i December 1938, men den højtærede Minister ved udmærket godt, at alle reelle Apotekerprivilegier ikke vil være afløst den 1. Juli 1938, og der er altsaa vedvarende et Spørgsmaal om Uretfærdighed.

Med Hensyn til Afgiftsskalaen forholder det sig, som jeg har sagt. Tidligere var Maksimalafgiften 30 pCt., og efter Forslaget bliver Maksimalafgiften 51 pCt. Det er en saa afgørende Forandring paa dette Omraade, at jeg mener, man maa have Lov til at udtrykke sig paa den Maade, jeg gjorde det.

Ved Sagens tredie Behandling vil mit Parti stemme imod Lovforslaget.

Rytter: Den højtærede Indenrigsminister var inde paa Spørgsmaalet, om det var retfærdigt, eller det ikke var retfærdigt. Det er ikke derom, Striden staar. Sagen drejer sig efter vor Mening om, at der blev sagt, at nu skulde der i en kort Aarrække være Fred om Spørgsmaalet, saa at man kunde se det endelige Resultat og saa komme med et Lovforslag umiddelbart efter Afløsningen. Da Afløsningen tilmed er kommet til at gaa langt, langt hurtigere, end nogen af os ventede, og allerede om ca. et Aar er tilendebragt, vilde vi finde det rimeligt, at Rigsdagen fik alle Oplysninger, og at man ikke forelagde et Lovforslag, der greb ind midt i Perioden.

Ordføreren (A. Johansen): Retfærdighed er naturligvis altid noget meget vanskeligt at tilvejebringe, men man kan i alt Fald gøre sit bedste for at lægge Forholdene til Rette paa den mest fornuftige Maade. Det vil i øvrigt, hvis man skiller Apotekerne ad i dem med de salgbare Privilegier og dem med de almindelige Privilegier, og giver de første en Undtagelsesstilling, heller ikke være muligt at opnaa Retfærdighed, fordi der blandt de allerede afløste Apoteker er en Del — ikke mange, men nogle —, der er blevet besat ved almindeligt Opslag. Det er altsaa forhenværende salgbare Apoteker, som er blevet besat paa almindelig Maade, og saa vil det være ganske urimeligt at stille dem, der har overtaget disse Apoteker paa almindelig Maade, anderledes end alle andre Apotekere. Der er saa mange Enkeltheder at tage i Betragtning, men man maa tage Forholdene, som de ligger.

I Tilslutning til det af den højtærede Indenrigsminister anførte vil jeg gerne have Lov til at gøre en Bemærkning, hvis Grund-

lag ikke er hentet her fra Rigsdagen. Jeg har en Del at gøre med de københavnske Sygekasser, inden for hvilke Medicinspørgsmaalet er i høj Grad brændende, fordi vi her i København yder det fulde Tilskud, som vi har Lov at yde, nemlig tre Fjerdedele. Medicinudgiften er paa Grund af Udviklingen — jeg skal ikke sige hvilken —, blevet en stadig stigende Udgift. Alene i 1936 er den vokset fra ca. 6 Kr. pr. Medlem til over 7 Kr. Jeg vil ikke hæfte for det præcise Tal, men naar jeg siger 1 Kr. pr. Medlem, kommer jeg sikkert til et Tal, der er for lavt. Da der er ca. 400 000 Sygekasse-medlemmer i København, betyder det en forøget Apotekeromsætning paa 400 000 Kr., hvad der tæller med i Kassen. Desuden har der ogsaa været anden Stigning siden 1932, og det kommer i høj Grad de større Apoteker til gode.

Medicinkøbet her i København sker for øvrigt meget ofte paa den Maade, at Lægerne paa Recept ordinerer Midler, som er til at faa i Haandkøb, og det kan medføre, at Apotekeren alene af Sygekasse-medlemmet — gennem den ene Fjerdedel, Medlemmet selv skal betale — faar mere for sin Vare end Haandkøbsprisen. Gennem den Part, som Sygekassen betaler, faar han da en Procentfortjeneste, der løber op i adskillige Hundreder. Socialreformen har, som det er blevet sagt, været en meget stærkt medvirkende Aarsag til, at Medicinkøbene er vokset. Jeg var ikke med til i 1932 at lave Apotekerloven, men ud fra et rent almenmenneskeligt Synspunkt kan jeg sige, at hvis man i 1932, fordi man ikke havde et tilstrækkelig sikkert Grundlag at gaa ud fra, har regnet med en Afgiftsform, der gav Apotekerne blidere Vilkaar, end der kunde tilkomme dem, saa kan den Omstændighed, at deres Indtægter senere er steget saa stærkt, ikke afgive noget moralsk Grundlag for at lade være med at gøre noget ved Sagen, saa meget mindre som ingen af os ved, naar en Revision af Apotekerlovgivningen kan finde Sted. Jeg synes derfor, man kan lade Begrebet Ret og Retfærdighed ligge. I et Samfund, inden for hvilket der er en privilegeret Stand, maa der være en rimelig Adgang for Lovgivningsmagten til at gribe ind, naar Forholdene ændrer sig saa stærkt, som Tilfældet er her.

Hendriksen: Jeg konstaterer, at den ærede Ordfører har sagt, at man skal lade Begreberne Ret og Retfærdighed ligge.

Hermed sluttede Forhandlingen.